

LUMINA ORAȘULUI

REVISTĂ PENTRU TOȚI

Redactor: C. ADORIAN.

BUCUREȘTI, Str. Gh. ȘINCAI 28

Căderea unui Meteor în India

Cine nu a avut ocazia să privească seara stelele și să nu fie surprins de căderea bruscă a vreuneia. Cine nu s'a întrebat ce să fie oare acest fenomen, și dacă a căzut, unde s'a ous încotro a luat-o?

Oamenii spun că atunci când cade o stea a murit un om. Oameni foarte mulți mor mai cu seama noaptea, deci ar trebui să fie o ploaie de stele în fiecare noapte.

Astronomii spun că aceste corpuri cerești numite Meteorii își schimbă locul sau explodează și de multe ori ating și pământul nostru. Bucăți din Meteor au fost asvârlite pe pământ la 27 Decembrie 1857 la Quenggouk India în urma unei puternice explozii.

În Ungaria a căzut o bucată de Meteor la anul 1866 în greutate de 294 Kgr. La Mount Joy (Pensilvania) s'a găsit la 1887 o peatră de Meteor în greutate de 284 kgr. La Youndegin (Australia) s'a găsit o piatră de

Meteor în greutate de 909 kgr. Cea mai mare însă a fost găsită la 1783 în Tucuman (Argentina) în greutate de 15.000 kgr.

Astronomii înregistrează toate fenomenele naturii și le urmărește ziua și noaptea.

Sfânta scriptură vorbește și ea de căderea stelelor de întunecarea soarelui, de sfârșitul Universului. Lumea este dispusă să creadă orice spune Astronomii și le iartă cu ușurință orice greșală, este mai puțin dispusă să creadă cele scrise în Sf. Scriptura. Venirea Domnului Isus Christos a doua oară, va fi acompaniată de mari fenomene cerești și atunci omenirea speriată și nepregătită se va îngrozi. Bine ar fi ca tot omul să citească nu numai astronomie ci și ceva

din Evanghelie ca să poată fi informat mai precis asupra celor ce trebuie să facă înainte de a veni Domnul Cerului.

DOUA LUMINI

Nu de multă vreme era la Paris un somnambul. Mulțime de trecători se opreau locului și priveau cu groază, cum în miez de noapte, acolo sus pe casă, un om se mișcă, vorbește, dă din mâini și calcă cu un pas așa de sigur. Nimeni nu îndrăznește să deschidă gura și să rostească măcar un cuvânt. Spaima i-a amușit pe toți. Iar cel de pe casă pare așa de sigur în tot ceea ce face. Așa de natural! Ai zice că-i un om normal după pașii siguri cari îi calcă și că un gust ciudat l'a dus acolo sus pe casă pentru o nocturnă plimbare; dar îndrăzneala depășește marginile oricărei închipuiri: călca pe strașină cu aceeași atitudine de siguranță, de stăpân pe sine, ca orice om care calcă pe un teren solid. Mulțimea curioasă tace și așteaptă cu nervii încordați ce se va întâmpla?

Un om ca toți ceilalți, fiindcă asemenea lor se mișcă, umblă, dădea din mâini, părea că știe tot ce face, dar totuși era un om adormit, un somnambul.

Dar iată, că vis-a-vis de el o lumină se aprinde; brusc. Ochiul somnambulului au fost izbiți de această lumină și s'a trezit.

Dar în clipa în care s'a trezit omul cel viu, cel adevărat, în clipa în care acest om a fost conștient de starea lui, când și-a dat seamă că se află pe strașina unei case cu multe etaje, în aceeași clipă a căzut jos murind pe loc.

Sunt în această lume o mulțime de oameni asemenea acestui somnambul.

Ei aleargă, se luptă, dau din mâini, se agită, râd sau plâng, se bucură sau suferă și au impresia că trăiesc.

Dar privindu-i cum fac toate acestea în marginea prăpastiei, întocmai ca somnambulul care putea să rădă fericit, pe strașina casei crezându-se pe un teren solid, îți vine să îți pi de groază că din moment în moment îl vei vedea căzând.

În adevăr, cei mai mulți par a fi așa de fericiți în această stare de adormire, li se pare că sunt normali, că așa trebuie să fie, că așa e toată lumea, etc., și dacă la cel somnambul îți vine să ai înțelegerea de groază, pentru că nu cumva zgomotul tău să-i pricinuiască moartea fizică, apoi la aceștia îți vine să strigi tare, cât mai tare pentru că trezirea făcându-se să moară tot ce-i rău și păcătos în om și să trăiască tot ce-i sfânt și drept.

Da, este o nădejde: lumina fizică a pricinuit moartea nenorocitului adormit pe când lumina spirituală are efectul unei treziri vindecătoare, dătătoare de viață, asupra celor adormiți spiritual.

De aceea zice: deșteaptă-te tu, care dormi, scoală-te din morți și Hristos te va lumina. (Efes. 5, 14).

EUGENIA POPP

Ușa minunată

Pentru a evita numeroasele accidente de tramvai, provenite din imprudența pasagerilor, care coborau sau se suia în vagoane, atunci când tramvaiul era în mers, Societatea de tramvae a pus în circulație niște vagoane cu uși ce se închid automat.

De multe ori, când tramvaiul pornea din stație, câte un pasager, alerga abea finându-și respirația, uroind să-l prindă din mers.

Când nu mai avea decât un pas, doar să-și pună piciorul pe scara vagonului, ușa se închidea deodată, iar el rămânea pe jos, necăjit că scăpase tramvaiul pe când trecătorii se înveseleau văzând cele întâmplate.

Cu timpul însă, publicul s'a deprins și se urcă în tramvai atunci când stă în stație.

Și în viața sufletească se petrece ceva asemănător,

întă, ușa mântuirii e încă deschisă, orice suflet poate intra, nimeni nu-i dat afară, ci primit cu dragoste nemângănită, și fiecare poate primi o mântuire deplină în mod gratuit.

Când Harul, mila Domnului Isus Christos, va înceta, ușa se va închide.

Atunci, mulți din cei ce au întârziat, cei ce n'au venit la timp când au fost așteptați, vor alerga din toată puterea lor, dar zadarnic. Vor rămâne afară: pentru totdeauna și în veci vor fi nemângăiați de nepăsarea ce a avut-o.

Cititorule nemătuț! Grăbește-te să intri pe ușa mântuirii, căci nu se știe ceasul venirii Domnului și nici clipa morții tale.

L. M.

Cimitirul

În una din diminețile lui Mai pe când soarele își răsfrângea pe bolta aurie a cerului primele sale raze de foc, am vizitat unul din cele mai principale cimitire din Capitală, pretextând a respira aerul curat al dimineții sub uriașii castani de curând înfloriți.

O liniște în adevăr de mormânt predomina tristul oraș al morții, doar din când în când o adiere ușoară de vânt făcea să fluture frunzele, făcând un ușor zgomot discret ca și cum ar fi adus vești neînțelese din lumea celor ce s'au dus în vecinicii.

Atmosfera liniștită și curată de care eram înconjurat, mă făcea să uit o clipă că sunt încă în lumea de zburciun, chin, și deșărtăciune (Eclisiastru 2, 22—3). Mă așezai pe o bancă și mai înainte ca să încep micul meu studiu biblic înălțai o rugăciune Tatălui-Ceresc. O! nici odată n'am să uit acele clipe în adevăr de reculegere și înălțare sufletească.

În concordanță cu cele citite din Sf. Scriptură, părea că dăinuiesc de mii de ani și vedeam cetăți și popoare ca: Tirul, Sidonul și Babilonul, împărați, pe cari lumea-i ridicau la rangul de zei închinându-se lor cum se prăbușesc. Dar această imensă lume unde e acum? de sigur în vecinicii. Sub impresia acestor viziuni relevate, îmi ridicai ochii și văzui pe un monument funerar scris cu litere mari „Mai stai puțin”. M'am îndreptat înspre acolo și cu mare greutate am putut descifra de pe piatra înegrită de vremuri următoarele cuvinte: *Victima unui accident de automobil la Șosea*, apoi mai jos: *Cititorule și eu am fost ca tine și tu vei fi ca mine*. De data aceasta se adresa desigur mie; un fior de groază îmi străbătu atunci tot corpul; dar în același timp vocea Celui ce dă viață îmi șoptea: Nu te teme; iar eu mă lăsaui transportat pe aripile gândului. Adică ce ești tu acum și ce voi fi eu mâine și în gândul răspunsei: sărmane lut, este adevărat că tu ai fost ca mine și eu voi deveni ca tine, dar ai știut tu în viață că omul nu e creat numai ca să se transforme într'un pumn de țărină? te-ai gândit vreodată în multele tale ocupațiuni să servești pe Cel ce te-a creat? Te-ai gândit vreodată să fii gata în ori ce moment să întâlnești pe Dumnezeuul tău? Dacă nu, e trist! Poate ai multe rele și păcate la activul tău și dacă nu le-ai rezolvat încă pe acest pământ, vei rămânea doar tot un sărman lut, ba și mai mult

de cât atâta la judecata d'apoi vei fi osândit pe veci.

O! omule, care stăpânești munții și aerul, care te înalți mai sus de cât norii cerului, care cu mâna ta mică și iscusită conduci vapoarele cele mai mari, pui în mișcare gigantice mașini, te gândești tu în mulțimea ocupațiilor tale că va sosi o zi când vei înceta pentru totdeauna din activitatea ta? Moartea nu te va aviza și poate cu ocazia unui accident te va duce în vecinicie; dar întrebarea este: ești tu pregătit? și dacă nu ești, timpul nu e prea târziu. Și dacă până acum n'ai știut, sau ai știut prea puțin, află că ISUS CHRISTOS este acela care te poate pregăti să întâlnești pe Cel ce te-a creat. El te curățește de ori ce murdărie a păcatelor, El dă viață vecinică, crede deci în El și dacă s'ar întâmpla să vezi n'o să te înspăimânte o inscripție ca cea din cimitir: „*Și eu am fost ca tine și tu vei fi ca mine*.”

J. TOPA

—OXO—

Un nou sistem de circulație

În anii din urmă, numărul de automobile puse în circulație s'au înmulțit în așa măsură, încât au îngreunat circulația, mai cu seamă pe străzile centrale ale orașului, prea strimte pentru timpul nostru.

Pentru ca circulația să nu sufere totuș, s'a introdus și la noi sistemul în sens unic, aplicat în marile orașe europene. Pe calea Victoriei, str. Academiei, Lipscani, și alte străzi apropiate, s'au pus stâlpi cu plăci de metal, vopsite în roșu, pe care se află scris, cu litere albe, vizibile de departe: „Sens unic”; „Sens interzis”; „Staționarea oprită”.

La încrucișarea străzilor se află câte un agent care dirijează circulația, și are grije ca nimeni să nu circule în sens contrar sau să se abată de la regulile circulației. Astfel s'a pus ordine, acolo unde era o învălmășeală, iar capitala noastră a căpătat un aspect civilizat.

Să ne oprim puțin pe loc, să vedem un alt aspect al orașului.

Iată, pe *Calea Necredinței*, e aglomerație mare. Mulțime de oameni, de toate vârstele și de toate categoriile sociale aleargă cu înfrigurare după lucruri deșarte.

Din *Calea Necredinței*, mulțimea se revarsă, asemenea puhoaielor, pe străzile laterale. Cea mai umblată este *str. desfrânării*. Pe ea se află o mulțime

de varieturi, localuri de petrecere, case de toleranță, etc., unde, mai ales cei tineri, petrec șgomotos, ascultând muzica desmățată.

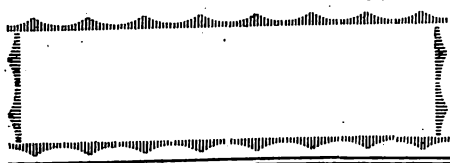
Pe str. *Mândriei*, umblă numai cei ce se țin bătoși, pe str. *Sgârcei*, cei ce le tremură mâna când scot un ban din buzunar, pe str. *Beției*, câți apucă, au privirea aiurită și umblă împleticindu-se, pe str. *Norocului*, cei ce vor să se îmbogătească ușor, dar pierd și puținul ce-l au. Toate aceste străzi, încep din *Calea Necredinței* și sfârșesc în *Calea Pierzării*. O! De s'ar așeza în dreptul fiecărei străzi de felul acesta, câte un stâlp, pe care să se scrie cu litere de foc: „SENS INTERZIS”.

În schimb, stâlpii pe care scrie: *sens unic*, adică o singură direcție, să se așeze cât mai mulți pe calea *Credinței* din care pornesc străzile: *Păcei*, *Harului*, *Blân-deței*, *Dragostei* divine, care toate se termină în *Calea Mântuirii*. La răspântii, slujbașii devotați, să îndrumeze sufletele spre adunarea creștină din str. Șincai No. 28, unde se vestește *Evanghelia* lui *Isus Christos*, nealterată, neschimbată, desbrăcată de orice forme.

Singura cale pe care trebuie să umble fiecare om, este *Isus Christos*, căci El a zis: „Eu sunt *calea*, *adevărul* și *viața*” (Ioan 14).

Cititorule, când vei începe să umpli pe această cale?

L. M.

Celui înviaț mărire!

D. Milenski p. viol. Jean

le-lui în-vi-ăț mă-ri-re! Mai sîn-găm cu țoți căn-lând,
Soa-re tu sol al drep-tă-ții Cum ră-san mă-reț din nari,
Is-pră-vi-țai tu în groapă Cre-șt în-țu cal-var și sîn-ț,
Pes-le groapă ță des-chi-să Trez-le în-ge-rii în zhor,
Ce mă-reț ai iz-bă-vi-ț Tu, Tot ce fac dus-mă-mii Țăi
Doamne Tu tră-eș-le în mi-ne, Eu prin Ți-ne voi ur-ca

rar mf *vioi f.*

El tre-zi din mor-mănt lu-mea Via-ță și pu-le-re dănd,
Bez-na mor-ții ri-si pi-ței Cănd le urci stră-lu-ci-for!
Mul-țe la-cri-mi și sus-pi-ne Sî-ți în-țind al Țău mor-mănt,
Si bi-ne-cu-văn-lănd, căn-ță, Lu al în-vi-e-rii cor,
Șau dis-trus său ni-mi-cit ei, La să nu-măi fi-e răi,
Doamne fă-țe ca prin mor-mănt eu, Să a-jung la dreap-ța Ță.

mf *f* *p. viol* 9

I-sus e viu! I-sus e viu! Laudă și o-nare Lui Laudă și o-nare Lui A-min!

SE PREDICĂ EVANGHELIA

în fiecare Duminică dela ora 10 — 12 dimineața și dela ora 4 — 6 după amiazi

IN STRADA ȘINCAI, 28

INTRAREA LIBERĂ PENTRU ORI CINE

Tipografia „ROMANIA MARE”, Belvedere No. 12